

Jan Neumann

Prachaticce

Město Prachaticce leží 569 m nad hladinou moře. Za svůj vznik a další rozkvět město vděčí své příznivé zeměpisné poloze na významné středověké obchodní cestě, která ho spojovala s bavorským Pasovem na Dunaji. Tato cesta, která teprve později v 16. století dostala známý název Zlatá Stezka, vedla přes Waldkirchen a Volary do Prachatic. Touto cestou přicházeli do Prachatic soumaři s nákladem soli, jižního ovoce, vína, drahocenných látek a s dalšími řemeslnickými výrobky. Na zpáteční cestě soumaři vyváželi z Prachatic různé druhy obilí, slad, chmel, pivo, máslo, „pálené víno“ a další produkty rostlinné a živočišné výroby. Archeologické nálezy dokazují existenci staré obchodní cesty již v 10. století. Avšak první písemná zpráva se zachovala teprve ze 12. století.

První doklad o existenci Prachatic jako městečka se zachoval z roku 1312. V roce 1323 český král Jan Lucemburský potvrdil existenci městečka. Během 14. století získalo městečko od českých panovníků a proboštů kolegiální kapituly na Vyšehradě celou řadu významných listin, které mu zajišťovaly právo trhu, obchodu a řemesel. Nejdůležitější byla listina českého krále Václava IV. z roku 1394, kterou prachatictí měšťané získali právo výročního trhu na den sv. Jakuba (25. července) s osmi následujícími dny.

Na začátku husitských válek byly Prachaticce poprvé dobyty husitskými bojovníky v dubnu 1420. V listopadu 1420 přišel před město sám Jan Žižka se svými vojáky a podařilo se mu město dobýt. Podle současného kronikáře Vavřínce z Březové bylo 75 husitských nepřátel upáleno v sakristii kostela. Od roku 1421 tvořily Prachaticce součást tábořského městského svazu a měšťany nacházíme na různých místech jižních Čech jako věrné přívržence a obhájce kalicha.

Největší dobou rozkvětu Prachatic bylo 16. století. Císař Leopold I. v roce 1692 zvýšil clo na dováženou bavorskou sůl na 1 zlatý 49 krejcarů a vydal přísný zákaz jejího dovozu. V roce 1706 byl zrušen císařský solní sklad v Prachaticích a byl přeložen do Českého Krumlova. Na počátku 18. století byli obyvatelé Prachatic v hluboké hospodářské krizi, která svými důsledky také ovlivnila další vývoj. Měšťanům se nedostávalo peněz na opravy jejich domů a nedošlo k žádným stavebním úpravám soukromých a veřejných budov v Prachaticích. Do tohoto města přišel v roce 1802 Jan Filip Neumann, který v roce 1806 zakoupil v Horní ulici dům čp. 129 (nyní čp. 142), kde se narodily další jeho děti.

Obernburg

Město Obernburg leží na řece Mohan na severozápadních hranicích severobavorského vládního kraje Dolní Franky ve vzdálenosti jedné hodiny jízdy autem od Frankfurtu nad Mohanem, 125 m nad mořem.

Již v 1. století po Kr. zde zřídili Římané stálý opevněný tábor římských legií (kastel). Toto místo nazvali Nemaninga. Jejich území mělo být chráněno před vpády sousedních germánských kmenů. Po období stěhování národů – při stěhování Alemanů a Franků vznikla vesnice Obernburg (v listině je vesnice doložena teprve v roce 1184). V roce 1313 byla povýšena na město mohučským biskupem Janem. V roce 1317 bylo povýšení na město potvrzeno císařem Ludvíkem Bavorským. Během 14. století bylo město opatřeno hradbami.

Během třicetileté války v 17. století utrpělo obyvatelstvo – podobně jako v jiných evropských městech – značné škody procházejícími vojáků a kontribucemi. Na konci války byly mnohé městské domy prázdné. Za účelem osídlení byli povoláni noví osídlenci, kteří přišli z Bavorska, Holandska a z území kolem Kolína. Počet obyvatelstva stoupl, zvýšila se řemeslná cechovní výroba a vznikla některá nová řemeslná odvětví (tkalcovství, punčochářství a barvířství). Mezi nově přichozími obyvateli byli také členové rodiny Neumannů. Nejstarší doklad pochází z roku 1695. V roce 1763 se oženil pekařský mistr Jan Filip Neumann (1738–1808) s Annou Markétou roz. Jacob (1738–1808) z Kleinwallstadtu. Z tohoto manželství se narodilo osm dětí. Šestý byl pokřtěn v roce 1774 na Jana Filipa a byl otcem sv. Jana Neumanna. Život v Obernburgu ovlivnila francouzská revoluce v roce 1789 s následujícími polními taženými a boji mezi rakouskými a francouzskými vojáků. V roce 1796 Francouzi obsadili město Obernburg. V roce 1799 Francouzi obsadili pravý břeh Rýna a Obernburg byl až do roku 1801 francouzským etapovým městem. V roce 1793 ve věku 19 let Jan Filip Neumann opustil své rodné město. Nevíme jistě, kdy přišel do Čech. Na začátku roku 1800 ho nalzáme v městě Netolice.

Jan Neumann

- Jan Filip Neumann (otec)
nar. 16. 10. 1774 v Obernburgu n./Moh., SRN
zemř. 15. 10. 1860, Prachaticce, ČR
- (1. manželství) Antonie Strachotínská
nar. 8. 6. 1773, zemř. 26. 11. 1804
Toto manželství bylo bezdětné
- (2. manželství) Anežka Lebischová (matka)
nar. 12. 12. 1777, zemř. 13. 7. 1849
Z tohoto manželství se narodilo celkem sedm dětí, Jan byl 4. dítětem
 1. Kateřina, nar. 8. 4. 1806, zemř. 14. 6. 1889
 2. Filip, nar. 1. 2. 1808, zemř. 6. 3. 1808
 3. Veronika, nar. 3. 2. 1809, zemř. 25. 6. 1850
 4. Jan, nar. 28. 3. 1811, zemř. 5. 1. 1860
 5. Jana, nar. 19. 4. 1813, zemř. 22. 4. 1887
 6. Aloisie, nar. 13. 5. 1815, zemř. 27. 7. 1886
 7. Václav, nar. 4. 9. 1817, zemř. 10. 4. 1896 New Orleans, USA

- 1817–1823 navštěvoval městskou školu v Prachaticích
- 1824–1831 studium na Piaristickém gymnáziu v Českých Budějovicích
- 1831–1833 kněžský seminář v Českých Budějovicích
- 1833–1835 arcibiskupský seminář v Praze
- 1836, 8. 2. odchod z Prachatic na cestu do Ameriky
- 1836, 25. 6. vysvěcení na kněze v New Yorku
- 1836–1840 působení v okolí Niagary
- 1840, 18. 10. vstup do řádu redemptoristů v Pittsburgu
- 1842, 16. 1. složení řádových slibů
- 1852, 28. 3. vysvěcení na biskupa ve Filadelfii
- říjen 1854–březen 1855 cesta do Evropy
- 1855, 2.–9. 2. poslední návštěva rodiště
- 1860, 5. 1. smrt ve Filadelfii, USA
- 1861, 10. 6. vysvěcení kláštera sester sv. Karla Boromejského v Neumannově rodném domě v Prachaticích
- 1963, 13. 10. blahořečení papežem Pavlem VI. v Římě
- 1977, 19. 6. svatořečení papežem Pavlem VI. v Římě
- 1990, 24. 4. odhalení pamětní desky na rodném domě Jana Neumanna
- 1992, 25. 7. vysvěcení kaple Jana Neumanna v jeho rodném domě
- 1993, 11. 2. vysvěcení kaple Jana Neumanna v děkanském kostele
- 1997, červen oslavy 20. výročí svatořečení Jana Neumanna v Prachaticích

Prachaticce

Brána Šumavy
The Gateway to Šumava
Das Tor des Böhmerwaldes

„Tento projekt byl spolufinancován z prostředků EU v rámci iniciativy Společenství INTERREG IIIA.“
„Dieses Projekt wurde von den EU Mittel im Rahmen der Initiative der Gemeinschaft INTERREG IIIA co-finanziert.“

Tento materiál je neprodejný.
Dieses Material ist unverkäuflich.

Johann Neumann

Prachatitz

Die Stadt Prachatitz liegt 569 m über dem Meeresspiegel. Sie verdankt seine Entstehung und die weitere Blüte seiner günstigen geographischen Lage am bedeutenden mittelalterlichen Handelsweg, der es mit dem bayerischen Passau am Donau verband. Dieser Weg, der erst später im 16. Jahrhundert den bekannten Namen Goldener Steig bekam, führte über Waldkirchen und Wallern nach Prachatitz. Auf diesem Steig kamen nach Prachatitz Saumtiere mit der Ladung von Salz, Südfrüchten, Wein, kostbaren Stoffen und von anderen Handwerkserzeugnissen. Auf dem Rückweg exportierten die Saumtiere aus Prachatitz verschiedene Getreidearten, Malz, Hopfen, Bier, „Branntwein“ und andere Pflanzen – und Tierprodukte. Archäologische Funde beweisen die Existenz des alten Handelsweges schon im 10. Jahrhundert. Aber erste schriftliche Nachricht ist uns erst aus dem 12. Jahrhundert erhalten.

Geburtshaus des J. Neumann

Das erste Dokument über die Existenz von Prachatitz als Städtchen ist aus dem Jahre 1312 erhalten. Der Böhmenkönig Johann von Luxemburg bestätigte mit Urkunde von Jahre 1323 schon die Existenz des Städtchens. Im Laufe des 14. Jahrhunderts bekam das Städtchen von böhmischen Herrschern und den Pröpsten des Kollegiatstift Wyschehrad eine ganze Reihe bedeutender Urkunden, die ihm das Markt-, Handels- und Handwerksrecht sicherten. Die wichtigste davon war die Urkunde des Böhmenkönigs Wenzel IV. aus dem Jahre 1394, als die Bürger von Prachatitz das Recht bekamen, am Tag des hl. Jakob (25 Juli) und den folgenden acht Tagen einen Jahrmarkt zu veranstalten.

Zu Beginn des Hussitenkrieges wurde Prachatitz im April 1420 zum ersten Mal von Hussitenkriegeren erobert. Im November 1420 kam Jan Žižka selbst mit seinem Heer vor die Stadt, und es gelang ihm die Stadt zu erobern. Nach der zeitgenössischen Chronik des Laurenz von Brzezowa wurden 74 der Hussitenfeinde in der Sakristei der Kirche in Prachatitz verbrannt. Seit dem Jahre 1421 bildete Prachatitz einen Bestandeteil der Taboriten Städtebundes und die Bürger finden wir an verschiedenen Orten Südböhmens als treue Anhänger und Verteidiger des Kelches.

Die grösste Blütezeit der Stadt Prachatitz war im 16. Jahrhundert. Kaiser Leopold I. erhöht im Jahre 1692 den Zoll auf das eingeführte bayerische Salz auf 1 Gulden 49 Kreuzer und er erliess ein strenges Einfuhrverbot. Im Jahre 1706 wurde das kaiserliche

Salzlager aufgehoben und nach Böhm. Krumau verlegt. Anfang des 18. Jahrhunderts waren die Bewohner von Prachatitz in einer tiefen Wirtschaftskrise, die mit ihren Folgen auch die weitere Entwicklung beeinflusste. Den Bürgern mangelte es an Geld für die Reparaturen ihrer Häuser und es kam zu keinen grösseren bauliche Umänderungen von Privat – und öffentlichen Gebäuden in Prachatitz. Im diese Stadt im Jahre 1802 Johann Philipp Neumann kam. Im Jahre 1806 erwarb er das Haus in Obergasse Nr. 129 (nun Nr. 142), wo ihre Kinder geboren wurden.

Salzlager aufgehoben und nach Böhm. Krumau verlegt. Anfang des 18. Jahrhunderts waren die Bewohner von Prachatitz in einer tiefen Wirtschaftskrise, die mit ihren Folgen auch die weitere Entwicklung beeinflusste. Den Bürgern mangelte es an Geld für die Reparaturen ihrer Häuser und es kam zu keinen grösseren bauliche Umänderungen von Privat – und öffentlichen Gebäuden in Prachatitz. Im diese Stadt im Jahre 1802 Johann Philipp Neumann kam. Im Jahre 1806 erwarb er das Haus in Obergasse Nr. 129 (nun Nr. 142), wo ihre Kinder geboren wurden.

Obernburg

Die Stadt Obernburg liegt am Fluss Main an der nordwestlichen Grenzen der nordbayerische Regierungsbezirks Unterfranken im Entfernung eine Autostunde von Frankfurt an Main, 125 M. über dem Meer.

Schon im 1. Jahrhunderts n. Chr. errichteten hier die Römer eines ständiges befestigtes Lager der römischen Legionen (Kastell). Sie nannten den Ort Nemaninga. Ihr Gebiet von der Überfällen benachbarter germanischer Stämme schützen sollte. Nach dem völkerwanderungszeitlichen Übersiedlung durch Alamannen und Franken entstand das Dorf Obernburg (urkundlich erscheint das Dorf erst im Jahre 1184). Im Jahre 1317 wurde die Stadterhebung durch Kaiser Ludwig von Bayern bestätigt. Im Laufe des 14. Jahrhunderts mit Mauern versehen wurde.

Während des Dreissigjährigen Krieges, im 17. Jahrhundert, erlitt die Bevölkerung – ähnlich wie in den anderen europäischen Ländern – erhebliche Schäden durch durchziehende Kriegsvölker und durch Kontributionen. Am Ende des Krieges waren viele Stadthäuser leer. Um sie zu besiedeln, wurde neue Siedler gerufen, die aus Bayern, Holland und aus dem Gebiet um Köln kamen. Die Bevölkerungszahl stieg, die handwerkliche Zunftproduktion steigerte sich und es entstanden einige neue Handwerkszweige (Weberei, Strumpfwirkerei und Färberei). Unter den neu zugezogenen Einwohnern waren auch die Glieder der Familie Neumann. Die älteste Angabe aus dem Jahre 1695 aufbewahrte. Im Jahre 1763 der Bäckermeister Johann Philipp Neumann (1735–1809) mit Anna Margareta geb. Jakob (1738–1808) sich vermählte. Aus dieser Ehe gingen acht Kinder hervor. Das sechste war ein Sohn, welcher im Jahre 1774 als Johann Philipp getauft (Vater des hl. Johann Neumann). Das Leben in Obernburg hat die Französische Revolution von 1789 und die folgenden Feldzüge und Kämpfe zwischen den österreichischen und französischen Heeren beeinflusst. Die Franzosen im Jahre 1796 haben die Stadt besetzt. Im Jahre 1799 besetzten die Franzosen das rechte Rheinufer und Obernburg war bis zum Jahre 1801 französische Etappenstadt. Im Jahre 1793 im Alter 19 Jahre Johann Philipp Neumann seine Vaterstadt verliess. Sicher wissen wir nicht, wann nach Böhmen kam. Am Anfang des Jahres 1800 wir ihn zuerst in Stadt Netolice vorfinden.

Johann Neumann

- Johann Philipp Neumann (Vater)
geb. 16. 10. 1774 in Obernburg /Main, BRD
gest. 15. 10. 1860 in Prachatitz, Böhmen
- (1. Ehe) 10. 5. 1802 in Prachatitz Antonia Strachotinsky
geb. 8. 6. 1773, gest. 26. 11. 1804
Diese Ehe kinderlos wurde.
- (2. Ehe) 17. 6. 1805 in Prachatitz, Agnes Lebisch (Mutter)
geb. 12. 12. 1777, gest. 13. 7. 1849
Aus diese Ehe sieben Kindern wurden geboren, Johannes wurde 4. Kind.
 1. Katharina, geb. 8. 4. 1806, gest. 14. 6. 1889
 2. Philipp, geb. 1. 2. 1808, gest. 6. 3. 1808
 3. Veronika, geb. 3. 2. 1809, gest. 25. 6. 1850
 4. Johann, geb. 28. 3. 1811, gest. 5. 1. 1860
 5. Johanna, geb. 19. 4. 1813, gest. 22. 4. 1887
 6. Aloisia, geb. 13. 5. 1815, gest. 27. 7. 1886
 7. Wenzel, geb. 4. 9. 1817, gest. 10. 4. 1896 in New Orleans, USA
- 1817–1823 besuchte die Stadtschule in Prachatitz
- 1824–1831 Studium auf piaristen-Gymnazium in Böhm. Budweis
- 1831–1833 Priesterseminar in Böhm. Budweis
- 1833–1835 erzbischöflicher Seminar in Prag
- 1836, 8. 2. Abgang aus Prachatitz auf Reise nach Amerika
- 1836, 25. 6. Priesterweihe in New York
- 1836–1840 Seelsorge im Gebiet des Niagara
- 1840, 18. 10. Eintritt in den Orden der Redemptoristen in Pittsburg
- 1846, 16. 1. Ablegung der Ordensgelübde
- 1852, 28. 3. Einweihung zum Bischof in Philadelphia
- 1854, Oktober–1855, März Reise nach Europa
- 1855, 2.–9. 2. Letzer Besuch des Geburtsortes
- 1860, 5. 1. Tod in Philadelphia
- 1861, 10. 6. Einweihung des Klosters des Schwestern des Ordens von hl. Karl Boromäus in Geburtshaus in Prachatitz
- 1863, 13. 10. Seligsprechung in Rom durch Papst Paul VI.
- 1863, 19. 6. Heiligsprechung im Rom durch Papst Paul VI.
- 1863, 24. 4. Enthüllung des Gedenktafeln auf dem Geburtshaus des Johannes Neumann
- 1863, 25. 7. Einweihung der Kapelle des Johannes Neumann im Geburtshaus
- 1863, 11. 12. Einweihung der Kapelle des Johannes Neumann in Dekanalkirche St. Jakob in Prachatitz
- 1863, Juni Feiern des 20. Jahrestages der Heiligsprechung in Prachatitz